

PERTAS LATVIEŠU ZIŅAS

Saturs

18. nov. Svētku viesis	11-12
18. Novembra svinības	9-11
Daugavas Vanagi.....	6
Daugavas Vanadzies.....	6
Dievkalpojumu saraksts.....	2, 4
LAAJ.....	11-12
Latvijas goda konsuls.....	7-11
Latviešu Biedrība	6
Redakcija	1
Sarīkojumu kalendārs	1
Sv. Pāv. Draudze	2-5

Nr. 187

The Perth Latvian Newsletter

2019. janvāris/februāris

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

decembrī

24 Dievkalpojums plkst. 18:00

janvārī

6 Dievkalpojums plkst. 10:30

20 Dievkalpojums plkst. 10:30

27 Latvijas Dejūre un Draudzīgais
Aicinājums atcere plkst. 13:00

februārī

3 Dievkalpojums plkst. 10:30

3 Daugavas Vanagu pilnsapulce
plkst. 13:0011 Daugavas Vanadžu pilnsapulce
plkst. 11:00

17 Dievkalpojums plkst. 10:30

martā

3 Dievkalpojums plkst. 10:30

6 Dievkalpojums plkst. 18:00

17 Dievkalpojums plkst. 10:30

Pertas Latviešu Radio raidījumi
katru sestdienas vakaru plkst. 18:00
6EBAFM 95.3 MHz
www.6ebafm.com.au
un uz digitālo radio

REDAKCIJA

ZIEDOJUMI

A. Galvāns \$50

Lūdzu visus rakstus nākošām ziņām iesūtīt redakcijā
līdz 2019. g. 15.februārim.

Paldies visiem, kuri ziedo naudu Pertas Latviešu Ziņu
izdošanai. Ja jūs ziedojat ar čeku, lūdzu, rakstiet čeku uz
LATVIAN SPECIAL FUND
jo Pertas Latviešu Ziņām nav atsevišķs bankas kots.

Latvija 100

Latvijas Goda Konsuls Rietumāstrālijā

Jānis Purvinskis 9582 5221

LAAJ Vicepriekšsēdis Rietumāstrālijā

Jānis Vucēns 9398 1958

Pertas Latviešu Centrs

60 Cleaver Terrace,
Belmont, WA 6104 9277 6830

Ev. Lut. Sv. Pāvila draudze

Mācītājs: Gunis Balodis 9561 6877
04 0904 8863

Priekšniece: Ieva Vlahova 044 719 4080

Latviešu Biedrība Rietumāstrālijā

Priekšnieks: Jānis Kukuls 04 0274 7077
Grāmatu galds 9277 6830

Daugavas Vanagi Pertas nodaļa

Sekretārs: Jānis Purvinskis 9582 5221
Vanadžu kopas vadītāja:
Rita Džonsone 9349 2332
Kluba vadītājs:
Viktors Mazālevskis 9453 6925

Pertas Latviešu radio raidījumi

6EBA FM 95.3 MHz 9227 5953
on-line: www.6eba.com.au
raidījumu vadītājs: Jānis Vucēns 9398 1958
jvucens@ozemail.com.au

Pertas Latviešu Ziņas

P.O. Box 273,
Maddington, WA 6109, AUSTRALIA
pertaszinas@ozemail.com.au
www.pertaszinas.net

EV. LUT. SV. PĀVILA DRAUDZE

Kad kopvalžu sēdē sākām plānot Pertas atceres veidus zinājām, ka tas prasīs daudz un dažādas kopīgas nodarbības, lai pasniegtu kautko vērtīgu mums pašiem, Austrāļiem un arī citiem tautībām, kas šeit dzīvo.

Vispirms, vēlos izteikt pateicību un atzinību visiem, kuri ir ziedojuši savu laiku, darbu un enerģiju, lai savestu kartībā mūsu Latviešu Centru. Atsevišķi jāpiemin Ilmars Rudaks, Jānis Purvinskis, Janis Kukuls, Jānis Vucēns, Viktors Mazaļevskis, Syd Hope, Rita Džonsone, Līva Ulmane un Zīļuku bērnu grupas dalībnieces un latviešu valodas studentus.

Pirmais pasākums notika Jāņa Purvinska vadībā 14. novembra pievakarē, kad bija ielūgts Diplomātiskais Korpus uz saviesīgu vakaru. Meitenes tautas tērpos cienāja viesus ar svaigiem, siltiem pīrāgiem, maizītēm un vīnu. Viesi izteica atzinību par izniegtajām informācijas grāmatām par Latviju.

Bijām gatavi programmas sākumam, kad pēkšņi visā Belmontas priekšpilsētā izdzisa elektrība! Laimīgi, ka pārāk ilgi nebija jāgaida, lai varētu atsākt priekšnesumu. Pēc uzrunām un apsveikumiem no valsts un citu zemju pārstāvjiem, skatījāmies īsu, bet iespaidīgu video no Dziesmu un Deju svētkiem Latvijā. Visi klausījās ar lielu interesi un dzīvoja līdzī pazīstamām dziesmām un dejām un apbrīvoja dziedātāju un deju skaitu (tūkstošus!). Gan jaunieši, gan sirmgalvji, mēs visi bijām lepnī par mūsu dzimteni un kultūru.

18. novembra rītā, kā parasti notika karogu uzvilšana. Vēlāk sekoja Semināra noslēguma Dievkalpojums mācītāja Guntara Baikova un mācītāja Guņa Baloža vadībā.

Ar saulrietu, pievakarē nolaidām karogus un svinīgo aktu sākām ar svētbīdi, nodziedot "Dievs kungs ir mūsu stiprā pils". Sekoja sagatavotā programma ar uzrunām, deklamācijām, ziņojumiem, apsveikumiem, un koru un deju koncertu video.

Pēc karoga iznešanas sekoja saviesīgs vakars, kuru baudīja ap 80 dalībnieku. Paldies visiem!

Dievs svētī Latviju.

- Visi laipni lūgti piedalīties Zimassvētku Dievkalpojumā 24. decembrī pulksten 18:00.

Svētā Pāvila Draudze novēl visiem *Priecīgus Ziemassvētkus* un *Laimīgu Jauno gadu*

Ieva Vlahov
044 719 4080

DIEVKALPOJUMU SARAKSTS 2019 JANVĀRIM/FEBRUĀRIM /MARTAM

Datums	6. janvāris plkst 10:30
Diena	EPIFĀNIJA
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Jes 60:1-6 Mateja Ev 2:1-12
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Nikolajs Džonsons	Rita Džonsons
Austra Farras	Līga Gemuts
Margarieta Gaujers	Regīna Gaujers
Ivars Galvāns	Austra Grīnbergs

Datums	20. janvāris plkst. 10:30
Diena	2. svēt. pēc epifanijas
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Jes 62:1-5 Jāņa Ev 2:1-11
Lasītājs	Jānis Vucēns
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Aina Timmermane
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Māra Hope	Sid Hope
Austra Kaģis	Tamāra Karabanovs
Juris Liepa	Ruta Liepa
Jānis Lūks	Silvija Lūks
Allan Lūks	Harda Paparde

Datums	3. februāris plkst. 10:30
Diena	4. svēt. pēc epifānijas
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Jer 1:4-10 Lūkas Ev 4:31-44
Lasītāja	Ieva Vlahov
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Sarmīte Vucēns
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Erna Raudziņš   Emīlija Sokolovskis
Aina Sprancis   Aina Timmermanis
Astrīda Untiņš   Anita Vaļikovs
George Vaļikovs   Daina Vārpiņš
Leokardija Vārpiņš

Datums	17. februāris plkst. 10:30
Diena	6. svēt. pēc epifānijas
	Māc. COLVIN MACPHERSON
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	1 Kor 15:12-20 Lūkas Ev. 6:17-26
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	Māra Hope
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Ingrīda Viļums   Ieva Vlahov
Jānis Vucēns   Sarmīte Vucēns
Ruta Auziņš   Gunis Balodis
Signe Balodis   Zane Balodis
Mirdza Balodis   Edīte Baumanis Osman

Datums	3. marts plkst. 10:30
Diena	JĒZUS APSKAIDROŠANA
Krāsa	Balta
Lasījumi	Ēbrej 3:1-6 Lk Ev 9:28-36
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Nina Bauskis   Gaida Beklešovs
Ilgvars Bergmanis   Jūlijs Bernšteins
Maiguta Bernšteins   Nikolajs Džonsons
Rita Džonsons   Austrā Farras

Datums	6. marts plkst. 18:00
Diena	PELNU DIENA
Krāsa	Violeta
Lasījumi	Joela 2:12-19 Mt Ev 6:1-6, 16-21
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	-
Dievgalds	Ieva Vlahov

Datums	17. marts plkst. 10:30
Diena	2. Gavēnis
Krāsa	Violeta
Lasījumi	Filip 3:17 – 4:1 Lk Ev 13:31-45
Lasītāja	Sarmīte Vucēns
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	-
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Līga Gemuts   Margarieta Gaujers
Regīna Gaujers   Ivars Galvāns
Austrā Grīnbergs   Māra Hope
Sid Hope   Austrā Kaģis

Mācītāja Guntara Baikova uzruna Valsts Svētkos.**Latvijai – 100! Svētīgu dzimšanas dienu!**

Labvakar mīlie tautieši! Priecīgu un svētīgu Jums Latvijas 100. dzimšanas dienu!

Te nu mēs esam Rietum-Austrālijā, Pertā, sanākuši kopā, lai svinētu Latvijas kā neatkarīgas valsts pasludināšanas 100. gadadienu. Cik dažādas ir šīs divas situācijas! Rīga, Nacionālais teātris 1918. gada 18. novembrī, un mūsu sanākšana šodien, šeit, 100 gadus vēlāk un 13 000 km attālumā no Rīgas.

Ko tieši šie svētki nozīmē mums šodien? Droši vien katram no mums tie izraida atšķirīgas asociācijas. Bērnības atmiņas. Tēvzemes mīlestība. Tāls un nepiepildāms sapnis. Skumjas. Tautiskā piederība. Atbildība. Nepabeigtības sajūta. Pateicība. Ilgas. Cerības. Visi kopā mēs šo sarakstu droši vien varētu vēl krietni papildināt.

Es ierosinu palūkoties uz šo notikumu Svēto Rakstu gaismā. Konkrētāk, Dieva vārdu no Apustuļu darbu grāmatas 17. nodaļas gaismā, kur stāv šādi rakstīts:

“Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tajā, viņš, debesu un zemes Kungs, nemājo cilvēku celtos tempļos, un viņu neapkalpo cilvēku rokas, it kā

viņam kā trūktu, viņš pats dod visiem dzīvību, elpu un visu. No viena cilvēka viņš radīja visas cilvēku tautas, likdams tiem dzīvot pa visu zemes virsu, iepriekš nolīcis laikus un robežas, kur tiem dzīvot, lai tie meklētu Dievu un kaut taustoties censtos viņu atrast, lai gan viņš nav tālu nevienam no mums. Jo viņā mēs dzīvojam un kustamies, un esam, kā jau daži jūsu dzejnieki ir sacījuši: mēs arī esam viņa dzimums.”

Cilvēki ir paraduši domāt, ka pasaules vēsturi nosaka šī laika varenie, un ka vēstures centrā atrodas šīs pasaules politiskās un ekonomiskās norises. Dieva vārds mums atgādina, ka tas ir maldīgs un uz sevi vērts priekšstats.

Apustuļa Pāvila vārdi, sacīti Atēnu areopagā, atklāj pavisam citu ainu. **“Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tajā ... debesu un zemes Kungs... viņš radīja visas cilvēku tautas, likdams tiem dzīvot pa visu zemes virsu, iepriekš nolīcis laikus un robežas, kur tiem dzīvot, lai tie meklētu Dievu...”** Padomāsim par šiem vārdiem un ko tie nozīmē mums, latviešiem.

Dievs pats ir radījis visas cilvēku tautas. Arī mūs, latviešus. Latviešu tautu. Mūsu tautas pirmsākumi ir vēstures miglā tīti. Radītājam vien skaidri zināmi. Ir vēsturnieki, kas uzskata, ka jau senās grieķu un romiešu hronikas piemin mūsu priekštečus. Tautu, kas mitusi pie Baltijas jūras.

Kā apustulis Pāvils, sacīja: “Dievs pats ir licis tām [dažādām tautām] dzīvot pa visu zemes virsu.” Mūsu tautai Radītājs ir ierādījis skaistu zemes gabalu. Biezi meži, bērzu birzis, puķēm piebērtas pļavas, simtiem ezeru un līkumotas upes, dzidri avoti un dzintara jūra. Saulainas vasaras un sniegotas ziemas, krāsām pārbagāti rudenī un atmodas prieka pilni pavasari. Mūsu Latvija.

“Dievs pats iepriekš nolīcis laikus un robežas, kur tautām dzīvot.” Laiki un robežas. Tā to tiešām varam vērot uz pasaules vēstures skatuves. Tautas parādās un atkal izzūd nebūtībā. Tās pieaug skaitā un varenībā un atkal izdziest. Tas mājo vienviet, un tad likteņa pagriezieni tās izrauj un aizved uz citām zemēm.

Mēs esam maza tauta. Neparasts un sarežģīts, un tik bieži vien sāpīgs ir bijis mūsu tautas gājums. Kurš gan spēs saskaitīt visus karus, kas postījuši mūsu zemi un mūsu tautu gadu simtu gaitā.

Kurš gan var izzināt, cik dzīvības varmācīgi zaudētas. Kurš gan var uzskaitīt, cik daudzi no mūsu tautas brāļiem un māsām ir bijuši spiesti pamest

savu zemi daudzu gadsimtu gaitā un aizvesti, vai aizdzīti svešumā, lai nekad vairs neatgrieztos.

1918. gada 18. novembris. Latvijas valsts neatkarības pasludināšana. Neparasts, varētu pat teikt paradoksāls notikums. Kurzeme un daļa Vidzemes vēl arvien atrodas vācu rokās. Lielinieku spēki jau iebrukuši Vidzemē un sāk atspiest vāciešus. Te pēkšņi, šīs karadarbības un neziņas situācijā, top dibināta jauna valsts.

Latvija. Jauna valsts bez savas teritorijas, bez saviem līdzekļiem, bez savas armijas. Latvijas Republika. Nevilšus nāk prātā tik labi zināmie panti no Jāņa evaņģēlija: “Iesākumā bija Vārds... un tad ... Vārds tapa miesa.”

Līdzīgi arī ar mūsu valsti. Vispirms bija vārds. Ideja. Un tikai tad sekoja tās pilnvērtīga iemiesošanās. Neparasts pavērsiens mūsu tautas vēsturē. Lai arī skaitliski nelieli, lai arī samocīti lielvarām savā starpā grūstoties un cīnoties, pēkšņi arī latviešu tautai tika dāvātā iespēja iegūt savu valsti. Savu valsti!

Tā ir dāvana. Liela dāvana. Pasaulē ir tūkstošiem valodu grupu, jeb tautu, daudzas no tām daudz lielākas nekā latvieši, bet mūsu tauta ir to nepilno divu simtu izredzēto lokā, kuriem Dievs ir devis savu valsti.

Latvija tika mums dota kā dāvana pārsteidzošā laikā. Un 100 gadi, kopš Latvijas Republikas pasludināšanas, nekādā ziņā nav bijuši tie vieglākie. Jau pirmais neatkarības posms atnesa savus iekšējos izaicinājumus.

Pagāja nedaudz vairāk kā divi gadu desmiti, kad lielais Austrumu kaimiņš ar varu un represijām atkal pakļāva Latviju savai ietekmei. Sekoja Otrais Pasaules karš. Tūkstošiem un tūkstošiem kritušo. Desmitiem tūkstoši pametuši Latviju bēgļu gaitās. Izkaisīti pa visu pasauli, visos četros vējos. Laiduši jaunas saknes Eiropā, Ziemeļu un Dienvidamerikā, un arī šeit Austrālijā.

Latvijas teritorijā palikusī latviešu tautas daļa nākamo pusgadsimtu pavadīja Padomju varas žņaugos. Plānveidīgi atšķaidīti ar citām tautām. Līdz Dieva noliktajā laikā varenā impērija pēkšņi sašķobījās kā milzis uz māla kājām un itin kā saira pa vilēm. Latvija vēlreiz atguva savu neatkarību. Atkal jau varētu sacīt, ka vispirms bija vārds, neatkarīgas atjaunotas Latvijas valsts ideja, kura ar Dieva svētību tapa miesa.

Neparasta vēsture. Neparasts gājums. Atliek vien uzdod svarīgo jautājumu, – kāpēc tas viss, kāda tam jēga? Ko tas nozīmē latviešu tautai? Ko tas nozīmē

mums, latviešiem Austrālijā? Atcerieties Pāvila vārdu Atēniešiem. “Dievs radījis visas tautas, devis tām zemi, noteicis tām laikus un robežas, lai ... tie meklētu Dievu.”

Tieši tā, lai mēs meklētu Dievu. Lai latviešu tauta meklētu Trīsvienīgo “Dievu un kaut taustoties censtos Viņu atrast, lai gan Viņš nav tālu nevienam no mums.” Dievs nav mitējies klauvēt pie mūsu sirdīm.

Ir saglabājušās liecības par Kristus Evaņģēlija vēstnešiem, kurus Dievs bija sūtījis mūsu tautai jau vismaz 10. gadsimtā pēc Kristus dzimšanas. Nākamajos gadsimtos zinām par Kristus mācekļiem, kuri nāca ar Labo vēsti gan no Austrumiem, gan Rietumiem.

Vēsturnieki šīs norises bieži saredz kā galvenokārt politiska rakstura notikumus, bet ir svarīgi ieraudzīt kā Trīsvienīgais Dievs visas lietas griež par labu tiem, kurus vēlās aicināt savā ģimenē, savā mūžīgās dzīvības valstībā.

16. gadsimtā Kristus brīnumainā kārtā atjaunoja savu Baznīcu, caur vareno Reformācijas notikumu. Un atkal jau varam pateikties par Dieva žēlastību. Tieši latviešu tauta bija viena no pirmajām, kurai bija ļauts uzklaut atjaunota un šķīsta Evaņģēlija dzīvu darošo vēsti.

Vēl pirms nākamā gadsimta beigām, caur savu kalpu Ernstu Gliku darbodamies, Dievs uzrunāja latviešu tautu mūsu pašu valodā. Dieva vārds bija pārtulkots latviešu mēlē. Un Kristus Evaņģēlija vēsts darīja, ko Dievs bija apsolijs. Viņa Vārds neatgriezās tukšā, bet izdarīja to darbu, kuru tas bija sūtīts darīt.

Sekoja 18. un 19. un 20. gadsimta atmodas. Dievs atmodināja savus bērnus. Svētais Gars atklāja patiesību, mainīja sirdis, dāvāja drosmi, radīja kustību tautas vidū. Kristus bija mūsu vidū, kopā ar latviešu tautu, lai kas arī notiktu.

Viņš izcieta grūtības kopā ar mums Tēvzemē. Viņš ceļoja kopā ar mūsu tautu uz tālām zemēm. Viņā Vārdi, Viņa stiprinājums un klātbūtne palīdzēja latviešu tautai svešumā. Caur Savu Baznīcu Kristus bija kopā ar mūsu tautas brāļiem un māsām, lai kur arī likteņa gaitas viņus vestu, arī šeit Austrālijā.

Trīsvienīgais Dievs vienmēr ir bijis, ir un vienmēr paliks uzticīgs tiem, kas uz Viņu paļaujas. Arī tā sauktā Trešā atmoda bija Dieva dāvana latviešu tautai. Tā izrāva mūsu tautu no pusgadsimtu ilgas varmācīgi uzspiestās neticības tumsas un atkal ieveda latviešus Kristus gaismā. Bet nu jau šie notikumi ir vairāk nekā gadsimta ceturksni seni.

Šodien mēs svinam Latvijas valsts pasludināšanas 100. gadadienu.

Atgriezoties pie sākumā uzdotā jautājuma, ko gan šie svētki nozīmē mums, latviešiem Austrālijā? Es gribētu domāt, ka tās ir vismaz divas lietas. **Pateicība un cerība.**

Pateicība. Dievs ir radījis mūsu tautu. Devis tai valodu, zemi, laikus un robežas, kurās meklēt Viņu. Vēl vairāk, Viņš pats nav mitējies meklēt mūs. Atkal un atkal Viņš ir sūtījis mums savus vēstnešus ar aicinājumu pieņemt Viņa dāvanu, visu mūsu grēku piedošanu un mūžīgo dzīvību Kristū.

Dievs ir runājis un runā uz mums mūsu pašu, latviešu valodā, mūsu sirds valodā. Un runādams Viņš ir mainījis mūsu likteņus. Viņš ir dāvinājis mums mūsu valsti. Viņš to it atkal atgriezis mūsu tautai, izraudams to no spēcīga ienaidnieka rokām.

Viņš arī mūs visus ir vadījis, sargājis un svētījis. Mēs esam latvieši. Dažādu likteņu vesti šajā zemē. Un paldies Dievam par Viņa gādību, ka lai arī tālu no mūsu tēvzemes, tomēr arī šeit Viņš ir bagātīgi gādājis par mums un devis visu dzīvei nepieciešamo. Par to visu mums būs Viņam pateikties, Viņu pielūgt un uz Viņu vienmēr paļauties.

Otra lieta. Cerība. 100 gadi ir pagājuši. Kas tālāk? Ko nākotne nesīs Latvijai? Atcerēsimies, Pāvila sacīto: “Dievs radījis visas tautas, devis tām zemi, noteicis tām laikus un robežas, lai ... tie meklētu Dievu.”

Tieši šajos vārdos meklējama un atrodama mūsu un mūsu valsts nākotnes cerība, nekur citur. Dieva vēstījums ir skaidrs. “Svētīta tauta, kam Kungs ir Dievs!” (Psalms 33:12)

*Svētīta tauta, kas gaviļēt prot, –
Kungs, tava vaiga gaismā tie staigā,
tavu vārdu tie dzied augu dienu
un tavu taisnību tie cildina,
jo viņu spēka rota – tu,
un tava vēlība mūs stiprina! (Psalms 86:15)*

Trīsvienīgais Dievs ir un paliek uzticīgs saviem apsoliņumiem! Svētīta būs tā tauta, kuras Dievs ir Kungs! (Psalms 144:16) Lai Dievs Tēvs un Dēls un Svētais Gars mums palīdz un vada, ka šos vārdus varētu sacīt arī par Latviju un latviešiem.

Dievs svētī Latviju!

Māc Guntars Baikovs, 2018.g. Pertā

*Māc Gunis Balodis
77 Karril Turn, Yanchep, 6035
0409048863*

DV PERTAS NODAĻA

Daugavas Vanagu
pilnsapulce
svētdien, 2019. gada
3. februārī, plkst. 13.00

Daugavas Vanadzū
pilnsapulce
pirmdien, 2019. gada 11.
februārī, plkst. 11.00

Daugavas Vanadzēs

Noslēdzoties 2018. gada darbības gadam, izsakām sirsnīgu paldies visiem mūsu atbalstītājiem, piedaloties mūsu gatavotās pusdienās un filmu izrādēs. Liels paldies Jānim Vucēnam par filmu izrādēm.

Ceram, ka varēsīm turpināt mūsu darbību ar jūsu atbalstu arī nākošajā gadā.

Izsaku arī sirsnīgu paldies manām čaklajām vanadzēm, par labo sadarbību un nenogurstošo darbu visa gada garumā.

Novēlam visiem

6

Lai pa zvaigžņu ceļu klusi sirdī ienāk svētvakars un lai Jaunā gadā izturību, veselību, nes ikkatrs saules stars

R.Džonsone

LATVIEŠU BIEDRĪBA RIETUMAUSTRĀLIJĀ

Latviešu biedrības rīkotā
Latvijas de-jure
atzīšanas dienas
un Draudzīgā
Aicinājuma atcere
svētdien, 2019. gada
27.janvārī, plkst. 13.00
Visi laipni aicināti

Latviešu biedrība
Rietumaustrālijā
novēl visiem gaišus
Ziemassvētkus un laimīgu
Jauno gadu

LATVIJAS GODA KONSULS

7

Latvijas goda konsula apsveikums.

Latvijas goda konsuls Pertā, Sveic Ziemassvētkos visu Pertas latviešu saimi un novēl laimīgu jauno, 2019.gadu.

*Mirdz šur tur ciemos ugunis,
un sirds tā laimīgi pukst man.*

Bet vēl, tagad, sveicu visus, Mūsu Valsts svētkos Latvijas Simtgadē. Laikam neviens no mums, otru Simtgadi nepiedzīvos?

Latvija 100

Jānis Purvinskis

PERTĀ SVIN LATVIJAS SIMGADI.

2018.g.14.novembrī.

Pertas gadskārtejā Kopvalžu sēdē, runājot par Latvijas Simtgadi un ko, vai kā Pertas latviešu saime varētu šo svarīgo notikumu godam atzīmēt. Bija daži ieteikumi: LAAJ vice. pr. bija laba doma, izlietot lielo, tukšo sienu mūsu pagalmā ar skaistu lielu gleznu par godu Latvijai, kas būtu paliekošs atgādinājums mūsu daudziem ciemiņiem, kad viņi iebrauc mūsu pagalmā. Tiešām apsveicama doma. Kas tad to darīs un cik tas maksās utt. utt. Ko tad nu mēs jau vairs te darīsim. (izklausījās kā, “*nu jau mums tikai jāmaklē savu kapa vietu, to jau drīz vajadzēs*”) Izklausījās, ka neviens vairs nē grib, nē domā, ka vairs spēj kaut ko darīt. Nu, saprotams, mēs visi esam jau stipri lielos gadu gājumos, bet tomēr vēl ir viens otrs pertietis/te, kuri ir gatavi vēl turpināt pielikt savu roku Pertas latviešu kopienai. Maz mums viņu ir, bet tomēr ir. Kad tai pašā sēdē Latvijas goda konsuls Pertā pieminēja, ka viņš grib rīkot diplomātu un viesu Pieņemšanu, sajūsma bija apmēram tāda pati kā LAAJ idejai: *ko nu mēs vairāk?* Tomēr viņš no šīs idejas neatlaidās, jo teica, ka viņam ir bieži jāpārstāv Latvija un viņas vārdā jāsviec citu vēstnieku un konsulu pieņemšanās viņu valstssvētkos. Viņš jūtās spiests līdzīgu pieņemšanu rīkot saviem konsulu kolēģiem, lai rādītu Latvijas tēlu, jo sevišķi šajā sevišķi svarīgajā gadījumā, Latvijas Simtgadē. Otru Simtgadi jau viņš

nepiedzīvos. Un šis dod jo sevišķu iespēju rādīt Latviju tās spožumā. Nekā darīt: šī pieņemšana ir jāriko un arī jāķerās pie darba, jo darba ir daudz: ielūgumi jāraksta un jāizsūtu laicīgi, taču jā sagādā kāda programma, palīgi vajadzīgi sarīkojumā vien un vēl vairāk, pirms tā; taču mūsu zāle nav lietota jau gadiem, tā ir jā sakārto, jāiztīra, jāizdekorē. Kur tad ir mūsu skaistās dekorācijas? Tās ir arī jāuzstāda, utt.utt.

Kurš grib, tas var un var visu! Radās gan darbinieki, gan atradās dekorācijas, un radās arī citas domas un idejas. Aizsūtīju pieprasījumu/lūgumu uz Latvijas Institūtu pēc Deju un Dziesmu svētku saīsinātu CD. No LI nedabūju nekādu atbildi. Tikai vēlāk saņēmu veselu “kaudzi” materiālu, ko viesiem arī izdalījām. Latviešu Centra komiteja ķērās pie darba un ar vairākām talkām, sakārtot Centru, gan pagalmu, gan zāli. Arī programmu vajadzēja sastādīt un sagatavot. Diemžēl mums Pertā ir tik maz to strādnieku un tie jau ir tie paši, kuri darbojas gan organizācijās, gan Latviešu Centra darbos. Pagājušo gadu Purvinsku Jānis uzsāka latviešu bērnu spēļu grupu, tur jaunas māmiņas un bērni. Šogad, vēl pirms mēneša, uzsāka latviešu valodas pieaugušo klasi. Tur atkal vairāki, sen mūsu kopienā neredzēti un daži vēl nezināmi cilvēki. Mūsu kopienā sarodas jauni spēki, kuri kapus vēl nemeklē. Vai Pertā notiek atdzimšana? Lai Dieviņš dotu, ka tas tā būtu, bet bez sava roku darba, nekas nenotiks. Tomēr Latvijas Simtgades Pieņemšana pierādīja, ka Pertas latviešu kopienā vēl ir dzīvība, tai ir tikai jāziedo *laiks, telpa, ļaudis*.

Tā nu, pēc pūlēm un darba pie Centra un zāles aptīrīšanas un uzpošanas, pēc ielūgumu sarakstes un materiālu sagādes gan viesiem, gan programmas vajadzībām. Vucēnu Jānis bija iegādājies garu (17m) Lielvārdes jostu, kuru arī vajadzēja iekārtot. Jānim arī bija jāiegādājās Deju un Dziesmu Svētku ieraksti ar kuriem, uz akrāna, viesiem parādīt kaut ko, ko viņi nekad nebija un arī turpmāk laikam neredzēs: mūsu Mežparka pilno Estrādi un Daugavas Stadionu. Mūsu Latvijas lepnumu: dziesmas un dejas. Tai pašā laikā goda konsuls arī gādāja palīdzes, kuras sagādātu pietiekoši pīrāgus un maizītes ar ko pabarot ciemiņus un vīnu un dzeramo slāpju dzesēšanai. Visu gan pa telefonu, gan ar datora palīdzību, gan braukāšanu bija jānokārto. Fizisko darbu veicām Centrā, bet pēc tam saziņas ceļā ar datora palīdzību, mājās. Ciemiņus būs jāapkalpo ar ēdienu un dzērienu: tur vajadzēs tautu meitas, tautas tērpos. Tērpi mums būtu, tos varētu aizņemties, bet nav mums kas tos valkātu. Par laimi Purvinsku Jānim nupat uzsāktajā latviešu valodas klasē ir vairākas meitenes un sievas kuras

vēl tautas tērpus nav valkājušas un būtu ļoti sajūsminātas, ja varētu tos pavalkāt. Nu, ar to arī atrisinās viesu apkalpošanas problēma.

Viss kustējās uz priekšu un pienāca 14.novembra rīts, kad Vucēn Jānis vēl ierīkoja savu audio un vizuālo iekārtu. Pienāca pievakars: jauks, saulains, silts (gandrīz karsts), liekās viss ir kārtībā un varam gaidīt ciemiņus. Zāle izdekorēta un sakārtota, tagad gatava sagaida viesus. Latvijas Simtgades svinības jau bijām iesākuši iepriekšējo Svētdienu, kad no LAAJ svētku viesu, Latvijas ciemiņa, Jura Cālīša baudījām viņa 18.Novembra runu. Tagad turpināsim mūsu Latvijas Simtgades svinības vēl tālāk. Pulksten 18:10 ierodās pirmie viesi: ASV konsuls, kuram seko Indijas ģenerāl-konsuls, kurš ir arī konsulārās kopienas priekšnieks, ar kundzi. Un tā, mūsu Centra zāle pamazām pildās ar viesiem. Visi ir lūgti un mīļi gaidīti viesi, kurus goda konsuls sagaida pie durvīm, bet tautu meita piesprauž Latvijas krāsu lentīti. Visi ir jauki pārsteigti gan ar latviešu vīriešu, gan sievu tautas tērpiem, jo tos nekad nebija redzējuši. Meitenes tautas tērpos piedāvā pīrāgus, maizītes un vīnu vai ūdeni, jo laiks ir kļuvis visai silts. Laikam mūsu gaidītā vasara klauvē pie durvīm.

Kad viesi ir apsveicinājušies, aprunājušies un ieēduši un iedzēruši, tie tiek aicināti apsēsties krēslos. Nodziest gaismas un visi gaida, kad kaut kas parādīsies uz ekrāna. Bet nekas nerādās. Akrāns stāv tumšs kamēr mūsu pieteicējs, Ilmārs Rudaks paziņo, ka visā šajā rajonā ir noticis elektrības atvienojums un elektrība būs salabota ap 9:30 vai varbūt pēc stundas. Ko nu darīt, tagad taču ir tā formālā daļa. Ārā vēl gaišs, aicināsim, lai ņem krēslus un turpināsim, gan saīsinātā veidā, mūsu pagalmā. Uz to viesi krēslus noraida: tie taču nav vajadzīgi. Visi dodamies laukā un sākam, kā jau programmā bija paradzēts: ar Svētbrīdi, kuru Ilmārs piesaka, ka pēc mūsu pieņemta paraduma visam izlūdzamies Dieva palīgu.

Turpinām svinības Centra pagalmā. Foto: J.Purvinskis

Mūsu Ev. Lut. Sv. Pāvila draudzes mācītājs Gunis Balodis notur Svētbrīdi ar Dieva vārdiem un runu par Latvijas vēsturi un latviešu tautas ciešanām ilgajos kalpu gados, kalpojot mūsu kungiem muižniekiem. Tos latviešu tauta, ar Dieva palīgu, ir varējusi izturēt un sagaidīt brīvības laikus.

Seko Latvijas goda konsula, Jāņa Purvinska svētku runa, kuru nu ir grūti noturēt, jo nu jau bija palicis patumši un Jānis savu runu nevar nolasīt, bet to nodeva bez lasīšanas, viesiem stāstot par, vispirms kur un kapēc latvieši dzīvo tieši tur Baltijas jūras krastā. Cik liela un skaista ir Latvija, kādi ir latvieši: kā dzīvoja senatnē un kapēc Kristīgā ticība mums atnesa garos kalpības gadus un ka tikai 19. gadsimta sākumā Krievija pārņēma Latviju. Viņš stāstīja kā latvieši izmantojot politisko sajaukumu laikus un Pirmā Pasaules kara beigu apvērsumu Krievijā pasludināja Latvijas Neatkarību. Ar tādu pašu politisko Krievijas Savienības izjukšanu 20.gadsimtā, Latvija atkal atjaunoja savu neatkarību. Diemžēl no mūsu Simtgades tikai 50 gadi ir bijuši neatkarīgi, otrie 50 ir bijuši zem okupācijas.

Latvijas neatkarība ir bijusi vienmēr jāizcīna gan ar ieročiem rokās, gan ar politisku gudrību, bet ir vienmēr jābūt gataviem un nomodā, savu brīvību aizstāvēt. Viņš teica, ka Otrā pasaules kara laikā, bēgot no otrās krievu okupācijas un nāves bailēm, 200 000 latviešu devās bēgļu gaitās, un 20 000 no tiem nokļuva Austrālijā, bet 2000 tika izsēdināti Fremantlē, un 2008 gada tautas skaitīšanā, vēl tagad tāds skaits ir Rietumaustrijā.

Tā nu Jāņa runas vidū uzdegās gaismas, par ko tūlīt pateicāmies mūsu mācītājam par viņa lūgšanām. Un varējām atgriezties atkal zālē un noskatīties īsus izviljumus no šīgada Deju un Dziesmu svētku uzvedumiem, Latvijā. Par to paldies Jānim Vucēnam.

Latvija 100

Sekoja apsveikumi no Rietum Austrālijas valdes Opozīcijas pārstāvja un Konsulu kopienas priekšnieka, Indijas ģenāl-konsula un Jāņa Purvinska pateicība viesiem par viņu dalību mūsu svinībās. Visi bija sajūsmināti par atnākšanu, par mūsu tautas tērpiem, par vēsturi, no kuras viņiem agrāk nebija ne mazākās jausmas, par labajiem pīrāgiem un jo sevišķi par ‘Aptumšošanas’, ar to atcerēsimies mūsu ciemošanos pie latviešiem vēl ilgu gadus uz priekšu.

Grupa konsulu un Rietu Austrālijas Opozīcijas pārstāvis, pēc sarīkojuma, kad daži jau bija aizgājuši. No kr.: Kīnas, ASV kungs ar kundzi; Opozīcijas pārstāvis; Čehijas; Japānas; otrs ASV; Indijas; Slovēnijas; Latvijas; Austrijas (galva); Indijas kundze; Rumānijas, Zviedrijas un Ilmārs Rudaks paslēpies. No Purvinska archīva.

PERTĀ SVIN 18.NOV., LATVIJAS SIMTGADI

Pertā, 18. novembra rītā, karogi ir mastos, valsts svētki ir sākušies. Foto: no J. Purvinska archīva.

Pertā katras 18. novembra svinības mēs uzsākam, plks. 7:00 no rīta, atklājot mūsu Valsts Svētkus pie Pertas Latviešu Centra karogu mastiem, kad svinīgi uzvelkot Latvijas karogus, kopā ar šim gadījumam zīmīgiem vārdiem un nodziedot Latvijas valsts himnu. Tā arī šogad, ar šo īso ceremoniju Latvijas Simtgades svinības, tālajā Austrālijas nomaļus Pertā mūsu valsts svētki bija sākušies. Šī agrā rīta stunda ir ņemta ar nodomu, lai tie kuriem vēl jātiek uz darbu var paspēt gan piedalīties šai pasākumā, gan vēl tomēr tikt arī laikus darbā.

Pēc ceremonijas tad vēl varam nobeigt, kaut ko sakārtot, šī vakara Svētku aktam, vai varam braukt mājās. Kaut es jau biju izmērojis 70km braucienu no mājām, tomēr devos mājās, jo diemžēl datoram svētku nav, tas tikai bez apstājas saņem e-pastus, kurus mums cilvēkiem ir jāatbild. Tāda nu ir tā mūsu tehnoloģiskā pasaule. Kad biju e-pastu apmierinājis kad saulīte jau sāka tuvoties apvārsnim, es atkal mēroju savu ceļu uz Latviešu Centru.

Ierodoties Centra auto novietnē, tur jau bija vairākas automašīnas. Bažas par to, cik cilvēku atnāks uz mūsu pašu Svetku svinēšanu, tomēr bija. Vēl šo trešdienu jau svinējām Valsts Svētku pasākumu ar Latvijas goda konsula rīkoto Pieņemšanu Ārzemju diplomātiem, Pertas latviešu vadošām personām un latviešu valodas skolniekiem. Vai tikai mūsu mazajai Pertas latviešu saimītei tas viss nav par daudz? Cik tad nu atnāks? Šorīt jau bija arī vēl viens svarīgs Ev. Lut. Draudzes pasākums, kurš varētu atraut vēl vairāk svinīgā akta apmeklētājus. Nu kas būs, būs.

Dodos zālē, kur jau vairāki pazīstami pertieši ir sanākuši, bet ir arī viens otrs, kuš mūsu vidū ir bijis visai rets. Tas arī nav liels brīnums, jo mūsu Valsts Svētku Svinīgā akta pasākums jau parasti, iesaista visvairāk cilvēku nekā citi mūsu sarīkojumi. Laiks iet uz priekšu un saulīte jau sāk nopietni laisties zemāk. Karogus ir janoņem ar saulrietu.

Izsaucam Centra zālē sapulcējušos ļaudis laukā pie mūsu karogmastiem. Drīz taures skaņām skanot, karogi lēni noslīd no augstajiem mastiem. Visi sapucējušies atkal dodas atpakaļ zālē un sagaida svinīgā akta sākumu. Ilgi nebija jāgaida, kad atskanēja: “Uzmanību karogam!” Ļaudis piecēlās kājās un ar skatiem sekoja Latvijas karoga ienākšanai, kuru ievada mācītājs Gunis Balodis, ienesa Daugavas vanagu Pertas nod. pr. Ilmārs Rudaks un karogu pavadīja LAAJ vice. pr. Pertā, Jānis Vucēns un Latvijas goda konsuls Pertā, Jānis Purvinskis. Kad karogs bija iestātnī un viņa

pavadītāji ar to atsveicinājušies, pavadītāji ieņema savas vietas un akts varēja sākties.

Kā jau pie mums ir pierasts, svētku akts sākas ar Svētbrīdi, kuru vadīja Pertas Ev. Lut. draudzes mācītājs ar dziesmu: "Bez krāšņiem vaiņagiem un ziediem", kuru nodziedājām ar Silvijas Lūks kundzes klavieru pavadījumu. Sekoja Bībeles lasījums un lūgšana, kur pateicāmies Dievam par Viņa gādību un to, ka bez tās mēs šos svētkus gan nebūtu varējuši svinēt. Izlūdzāmies lai arī tupmāk Dievs stāv mums un mūsu tautai klāt un lai Viņš dod Latvijai piedzīvot laimīgus laikus. Svētbrīdi beidzām nodziedot: "Šī zeme Tava Dievs".

Pēc svētbrīža Pertas Svētā Pāvila draudzes priekšniece, Ieva Vlahova atklāja svētku aktu ar īsu uzrunu, kur viņa mūs izveda atpakaļ, cauri Latvijas tapšanas brīdim, pirms 100 gadiem. Ievas uzrunai sekoja Dainas Vārpiņas teiktais dzejolis: Antona Bārdas: "Es brīnos".

Nu pienācām pie sarīkojuma galvenās daļas: Sv.Pāvila draudzes Tanundā, mācītāja Guntara Baikova svētku runas, kurā viņš uzsvēra, ka Bībeles svētie raksti mums saka, ka Dievs ir radījis visu: gan zemes un tautas, gan valstis un mūs pašus. Un tātd lai gan tas ir tiešām brīnums, tomēr mazā latviešu tauta, starp lielajām un varenajām valstīm un tautām, varēja izdzīvot un piedzīvot savu Simtgadi. Ja mēs paļausīmies uz Dievu un būsim viņam uzticīgi, viņš mūsu Latvijai ļaus izdzīvot un nosvinēt vēl daudz šādas Simtgades. Mūsu pagātne rāda Dieva varenību un dod mums cerības uz mūsu nākotni. Mācītāja runa mums tiešām deva cerības uz mūsu un mūsu Latvijas valsts un tautas nākotni, jo kopā ar Dievu mēs spējam veikt visus un vēl lielākus, brīnumus.

Pēc šīs aizraujošās runas, uz ekrāna sekoja Latvijas valsts Prezidenta runa, kurā Prezidents pateicās mums visiem plašajā Pasaulē, kuri kopā ar tautu dzimtenē, visus okupācijas gadus, cīnījāmies, lai Latvija atgūtu savu brīvību un neatkarību. Prezidents uzsvēra, ka mēs šeit svešumā cauri visiem tiem gadiem esam spējuši saglabāt gan mūsu latviešu valodu, gan mūsu tradīcijas un mīlestību mūsu dzimtenei, Latvijai. Mūsu neatlaidīgā cīņa ir spējusi saglabāt mūsu tiesības uz brīvību un Latvijas vietu rietumvastu saimē. Kaut esam izkaisīti Pasaules tālēs, mēs smeļamies gudrības, kuras varam izlietot Latvijas labā. Viņš novēl, lai mēs ejam uz nākotni lepni un mīlestībā par mūsu Latviju. Prezidenta runai sekoja Latvijas Valsts Himna, kuru Lūka kundzes klavieru pavadījumā, visi kopā nodziedājām.

Tālāk sekoja Jūlija Bernšteina izjusti un aizraujoši sniegtais Edvarda Virzas dzejolis: "Karogs", kurš tiešām, mums skrēja pa priekšu un sauca ar vienu dzirdamāk un mūs, ar visiem mirušiem un dzīviem aicināja, lai mēs viņam vienmēr sekojam.

Tad LAAJ vice priekšsēdis Pertā, Jānis Vucēns sniedza savu uzrunu un apsveikumu, nolasīja PBLA izsniegtos apbalvojumus un PBLA valdes pr. Kristīnes Saulītes apsveikumu mums, Latvijas Simtgadē. LAAJ Atzinības rakstu sniedza Sarmītei Liepai. Sekoja arī Latvijas goda konsula Pertā, Jāņa Purvinskas nolasītais, Latvijas vēstnieces Austrālijā, atsūtītais apsveikums mums. Tālāk, goda konsuls sveicot mūs, šajos Latvijas Simtgadu Svētkos, Latvijai vēlēja Saules mūžu, zaļot un zelt. Ar to tad Latvijas karogs ar pavadoņiem svinīgi atstāja Latviešu Centra zāli un oficiālā daļa bija beigusies.

Mūsu Pertas latviešu paraša ir, ka 18. Novembrī, pēc oficiālās daļas visi tiek aicināti uz glāzi vīna un uzkodām, kas notika arī šovakar. Latvijas valsts dibināšanas svētku Atcere, Pertā ir vienmēr pulcinājusi vairāk apmeklētāju nekā citi sarīkojumi. Šogad bija skaidri redzams, ka mēs svinam, nē jau tikai Latvijas neatkarības pasludināšanu, bet gan Latvijas Simtgadi. Gadījumu, kādu pat vairākas, un daudz lielākas valstis par Latviju nav spējušas piedzīvot. Latvijas Simtgades svinības Pertas latviešu Centrā bija aicinājušas vairāk apmeklētāju, nekā tur esam redzējuši vismaz pēdejos piecus un vairāk gadus. Latvija sauca un latvieši nāca. Tieši kā Virzas karogs to teica.

Latviešu Centra zāle piepildījās nē ar parastajiem 40 viesiem, nē ar 60 kā trešdien, bet šodien ar 80 viesiem.

Foto: J. Purvinskis

Ja ar LAAJ viesi Jura Cāliša apmeklējuma publiku bijām apmierināti, tad Latvijas goda konsula diplomātiskajā Pieņemšanā jau pildījām lielo Centra zāli, ar nu jau ar 60 viesiem, bet mūsu pašu Latvijas Neatkarības Simtgade Pertā bija aicinājusi 80

viesus. Vai tas viss bija tiešām tikai Simtgades iespaids vai vēl kaut kas vairāk. Vai Pertas latviešu saimē ir jūtama kaut kāda sabiedriska atdzimšana? Lai Dieviņš mums dod, ka tas tā ir, jo pašreizējo darītāju gadu nastas paliek arvien smagākas un meklē palīgus un vietniekus. Paldies visiem darītājiem, jo viss notika, kam bija jānotiek un vēl vairāk. Bija prieks atkal redzēt mūsu centra zāli izdekorētu, jau vairāk tā kā vecos laikos, un piepildītu ar tautu gandrīz, kā vecos laikos. Paldies visiem, kuri jūta tuvumu Latvijai un nāca svinēt Latvijas Dzimšanas Dienu!! Latvijas valstij un latviešu tautai vēlēsīm, lai mūsu bērnu bērni svin vēl daudz citas Latvijas Simtgades. *Lai Dievs Svētī Latviju!*

Jānis Purvinskis

LATVIEŠU APVIENĪBA AUSTRĀLIJĀ UN JAUNZĒLANDĒ

JURIS CĀLĪTIS PERTĀ.

Novembris ir latviešu Valsts Svētku mēnesis. Agrāk vai vēlāk, par tiem jāsāk domāt un kārtot, lai godam atzīmējam mūsu valsts dzimšanas dienu. Šogad, no LAAJ saņēmām ziņu, ka no Latvijas, šī gada Valsts Svētku runātājs Austrālijas latviešu Centros, būs Latvijas Universitātes Teoloģijas facultātes Docents Juris Cālītis. Par tādu Juri Cālīti nebiju neko dzirdējis un to, ka viņš ir teoloģijas fakultātes Docents, vēl mazāk. Vai tad nu mums stāstīs par teoloģiju un Reliģiskiem principiem? Tēma gan būšot "Latvietis Pasaulē". Viesis savu Austrālijas turnīru sākšot tieši ar Pertas latviešu apciemojumu. Mēs, Pertā, jau sen esam nolēmuši, ka Latvijas Proklamēšanas Dienas Atceri mēs vienmēr svinam tieši 18. novembrī, neatkarīgi no tā, kurā nedēļas dienā tā iekrīt. Ar to tad esam arī pieraduši pie tā, ka Austrālijas latviešu Centros aicinātais viesu runātājs nekad, tieši 18. novembrī Pertā nevar būt, bet vienmēr pirms, vai pēc šīs svarīgā datuma. Tātad Valsts Svētkus svinam divas reizes: vienu reizi ar viesu Svētku runātāja devumu un otru reizi 18. novembrī.

Juris Cālīša kungs ar kundzi, Sandru Cālīti, bija jau ieradusies kādu dienu agrāk un par viņiem gādāja

mūsu LAAJ vice priekšsēdis Rietumaustrālijā, Jānis Vucēns ar kundzi. Tā nu svētdien, 4.novembra pēcpusdienā, LAAJ vice-pr. abus viesus arī laikus nogādāja Latviešu Centrā un nodeva Latvijas goda konsula, Jāņa Purvinska ziņā, viņus iepazīstināt ar Pertas latviešiem. Mēs sākumā stāvējām pagalmā zem mūsu Centra ozola, jo laiks šodien bija tiešām padevies, tieši kā mūsu viesiem būtu bijis pasūtīts: silta saulīte spīdēja, ne mākonīša debesīs un pat lēna vēsmiņa šad tad sakustināja mūsu ozola zarus. Saprotams, ka vispirms, mēs palielījāmies ar savu lepno, skaisto, vareno pagalma ozolu, kura zīlīti iestādīja mūsu pašu skolas bērni un kuri paši, nu jau kopā ar ozolu, ir izauguši tikpat vareni, kā viņu stādītais ozols. Centru jau, Jānis esot visu izrādījis, tad es vēl aizvedu un parādīju savu goda konsulāta kabinetu un tad gājām Daugavas Vanagu kluba telpās, kur jau mudžeja mūsu pašu saradušies ļaudis. Kamēr mūsu vice. priekšsēdis vēl nokārtoja kādus vajadzīgos kārtības sīkumus, tad bijām gatavi mūsu ciemiņa devumam.

Pēc Vucēnu Jāņa mūsu ciemiņa īsas iepazīstināšanas, mūsu saradušies viesiem, Juris Cālītis mums stāstīja savus uzskatus par Latvijas Simtgadi, par latvieti un par latvieti pasaules tālēs jau šodien. Jau no paša sākuma, Cālīša kungs mums uzsvēra, ka tādai Latvijas Simtgadei nevajadzēja vispār notikt, tā taču nevarēja notikt jo tie apstākļi caur kuriem Latvijas valsts un latviešu tauta ir gājusi, lai šo Simtgadi sasniegtu, tādu notikumu nepieļauj. Tas vien jau ir brīnums. Ko tad tā mazā zemnieku tautiņa, starp lielajām, varenajām kaimiņu tautām, kuras pašas brīnās, ja sasniedz savu Simtgadi. Nu un mēs, zemnieciņi, kuri gadu simteņus kalpojuši svešiem kungiem, kur tad mums vispār tāda doma var pat ienākt prātā? Brīnums? Ā, bet izglītība, gudrība dod nākotni.

Nu kas tad par latvieti? Kas viņš tāds ir? Kas ir viņa dzinējs, kas dod viņam spēku, izturību, cīņas spar. Cālīša kungs apskata latviešu partizānu un viņa drosmi, ticību uzvarai, jo tur ir taisnība? Vai tādēļ ir uzvara redzama? Vai tas ir tas tautas sīkstums un ticība cīnīties? Viņš to apskata ar Brigaderes vārdiem: Dievs, daba, darbs. Tas ir tā neredzamā vara, kura dod latvietim ticību taisnības uzvarai un Dieviņš viņam rādīs pareizo ceļu? Latvietis pats ir dabā un ar dabu. Viņš dzīvo no dabas un daba viņu lolo un audzina. Darbs ir latvieša tikums. Bez darba nav nākotnes. Darbs dod spēku, izturību nākotni. Dziļi mūsu dziļumos ir latviešu vienotība. Kaut mums ir daudzas politiskās partijas, daudz dažādas organizācijas, bet dziļi sirds dziļumos mēs esam latvieši un esam vienoti. Mūs vieno mūsu kopējā

vēsture, mūsu tautas kopējās ciešanas, klausu laiku gadi un cīņas mūsu brīvībai.

Latvietis ir izkaisīts lielajā, plašajā Pasaulē, bet tomēr viņš ir latvietis. Nē tā mazā zemes saujiņa mūs satur, bet tas tautas neredzamais spēks (dziesma?), ticība taisnības uzvarai, *mums tas pienākās*. Tāpēc tas ir mūsu. Viņš mācās no lielajām valstīm, uzņem zināšanas un atnes tās savā zemē, savai tautai. Tas ir ko es guvu no Jura Cālīša 18. novembra Runas latviešiem Pertā. Paldies par jo stipro, jo uzbudinošo runu.

No kr.: Latv. Biedr. Pr. Jānis Kukuls, LAAJ vice. Pr. Jānis Vucēns, Ev, Lut, Pertas draudzes pr. Ieva Vlahova, Latvijas goda konsuls Jānis Purvinskis, Sandra Cālītis k-dze., Juris Cālītis kungs. 2018.g. 4.nov. Pertā.

LAAJ Ziedojumu vākšanas akcija Pertā Rietumaustrālijā 2018. gadā.

Ziedotāju vārds	Summa
J. Purvinskis	\$50.00
R.& N. Johnson	\$50.00
R. Auziņa	\$20.00
A. Kaģis	\$30.00
I. Vlahov	\$25.00
J.& M. Bernšteins	\$50.00
Z. Ozolnieks	\$50.00
A. Galvāns	\$85.00
V. McKenzie	\$150.00
Anonīms	<u>\$100.00</u>
Kopā	\$610.00

Sarakstu sastādījis un čekus nosūtījis Latvian Special Fund kasieris Jūlijs Bernšteins 3.12.2018. gadā.

LAAJ ATZINĪBAS RAKSTS

2018 LAAJ Atzinības Rakstu piešķīra Sarmītei Liepai. Sarmīte ir ilggadīga Sv. Pāvila Draudzes sekretāre, strādā Pertas Latviešu Radio raidījumā un Pertas Latviešu Ziņu redakcijā.

*Jānis Vucēns
LAAJ vicepriekšsēdis
Rietumaustrālijā*

Karogs Pertas Latviešu Centrā 2018.g. 18. novembrī